

LUPTA

Apere in fiecare zi de lucru.
Abonament: 1 an 24 cor., 6 luni 12 cor.,
3 luni 5 cor. — România: 1 an 40 cor.
Telefon Nr. 47—82 —

.. . . APARE
sub direcția unui
comitet de redacțiune.

Redacția și Administrația:
BUDAPESTA, VII., István-ut 11
Inserțiuni după învoială.
Scrisori nerancate se refuză.

Desmoștenirea Polonilor.

(M. D.) Principele Bülow a înaintat zilele trecute dietei Prusiane un proiect de lege prin care să cere să fie împuternicită „comisiunea de colonizare“ din Posania ca să poată *brevi manu* expropria moșiile poloneze. În același timp cere 300 milioane pentru scopurile comisiunei de colonizare. În vechime era obiceiul învingătorului săucidă popoarele subjugate, ori să le alunge cu cruzime barbară dela vetrele lor străbune. „*Vae victis*“ și „*veteres migrate coloni*“ erau maxime politice de stat. Azi nici față de gințile sălbatică nu mai observă o tactică politică atât de păgână marile puteri ale Europei „culte“. Grandomania prusiană, atât de odioasă și în ochii nemților din celelalte state ale Germaniei și Austriei, a suferit naufragiu în urma tenacității și vigoarei Polonilor.

Comisiunea de colonisări nu a răzbit să distrugă elementul polon și să-l înlocuiască cu coloniști nemți.

Cele trei milioane și jumătate de Poloni din Prusia țin morțiș la limba și moșia lor.

Cu scopul de a coloniza țărani nemți, comisiunea de colonizare a cheltuit mai întâiu 100, apoi 250, și acuma cere 300 de milioane. Iar rezultatul? Comisia a cumpărat dela 1886 până la 1904, cu suma de 175,353.630 mărci — 405 moșii mari și 226 moșii țărănești în sumă de 228,553 hectare.

Cum însă Polonia sunt naționaliști înflăcărați și oameni iscusii prin asuprire și persecutare, ei numai în cazuri excepționale își vindeau moșiile. Astfel „comisiunea“ a fost silită să cumpere din suma moșiilor amintite mai sus 245 moșii și 103 ferme în extindere de 132.840 hectare cu 105 milioane, din mână nemțească. Prețul pământului s'a urcat într'un chip extraordinar. Pe când în 1886 prețul hectarului de pământ era în Polonia prusiană 568 de marce, el este astăzi 1007 marce. Polonezii s'au folosit de împrejurări și vânzându-și scump moșiile au cumpărat moșii *nemțești* pe lângă condiții avantajoase.

Numai din 1896—1901 au parțelat nemții în Posania și în Prusia de vest, 7820 moșii în extindere de 617.200 hectare, iar Polonia 9079 moșii în

extindere de 213.700 hectare. Conform datelor oficiale Nemții au cuprins dela Poloni până acuma 3772 iar Polonia dela Nemți 5183 de moșii.

Adevărat, că — în calcul mediu — țăranul neamț are moșie de 26 jugăre pe când cel polon numai de 12 jugăre. În schimb însă polonul e mult mai puțin pretențios în toate trebuințele vieții și pe lângă că este harnic și muncitor mai este și cruțător. Afară de limbă, tradiții și datini îi mai desparte pe coloniștii venetici nemți de poporul băstinaș polon și confesiunea.

Acolo însă, unde între polonii catolici au fost colonizați nemți catolici, rezultatul a fost, că nemții au început să se desnaționalizeze.

Ținând înaintea ochilor aceste date vom putea apreția mărima rușinei de care a fost lovită fudulia prusiană prin fiascul nemaipomenit al comisiunei de colonizare.

Nu există pe fața pământului soiu de oameni, care să știe desprețui pe cei de altă limbă și lege în așa măsură ca și „Krautjunkerul“ prusiac. În comparație cu acești oameni grandomani un magnat maghiar ori un grand spaniol poate fi numit idealul omului democratic.

Ce rușine insuportabilă pe ei, că neamul lui „Krapulinsky și Waschlapsky“ să bată în lupta națională și economică pe neamul elitei germane, precum le place lor a să numi. Sute de milioane au votat, sute de milioane vor mai jertfi pentru exterminarea desprețuiților Poloni. Nu numai banul ci și prestigiul și reputația de „Kulturvolk“ sunt gata să și o jertfească. Șovinismul cel mai descreerat, ia cuprins pe „Krautjunker“-i și pe sate-liții lor.

Pe noi, românii cari în totdeauna am fost admiratorii și iubitorii ingeniului german, cari am ținut mult la națiunea cugetătorilor și poezilor — „das Volk der Dichter und Denker“ — pe noi ne doare din tot sufletul barbaria ce sunt siliți să o îndure Polonii.

Nici când simpatii nu au existat între neamul nostru și cel leșesc. Din contra o aversiune străveche ne-a despărțit. Barbaria ce o îndură însă ni-i face simpatici și începem să-i vedem și să-i slăvim ca pe frați în suferințe, ca pe eroii bravi și viguroși ai luptei

sfinte pentru limbă lege și moșie.

Iar cu privire la atrocitățile Prusianilor acestea nu le atribuiam germanismului ca rassă ori ca națiune ci le privim ca simptomele bolnăvicioase ale șovinismului celor „10 mii de sus“ prusiane. Clasa burgheză chiar și în Prusia condamnă în mare parte politica infamă inaugurată de „Krautjunker“ în contra Polonilor“.

Tenacitatea, hărnicia și conștiința națională a Polonezilor în tovărășie cu spornicia lor proverbială oferă garanția cea mai sigură, că sărmanii Poloni din Prusia vor răzbi să supoarte triumfători și atacul brutal prin care principele Bülow atentează la viața lor națională. Un lucru de cea mai mare importanță pare a fi uitat principele Bülow. Poporul „de sporul epurilor de casă“ precum a numit alteța Sa într'o glumă puțin norocoasă pe Poloni, totdeauna a învins, învinge și va învinge și în viitor în lupta ce îi să impune prin sterila castă a generalilor de talia lui Kuno Moltke și a oamenilor politici de tagma lui Eulenburg. Căci neamul care vede în femeie zeița fecundității e merit să aibă viitor, iar un acel soiu de bărbați spurcați cari numesc femeia și văd întrânsa, un — „closet“. 1)

Anexarea Bosniei. Bieții Turci, ce soartă rea au mai avut și ei în lumea asta. Mai eri alaltăeri tremura întreagă Europa de puterea semilunei, pe care cât p'aci era s'o împlante și pe zidurile Vienei. Astăzi e un popor obidit, răzimat în cărțile obiceiurilor și credinței sale învechite, un cerșitor în mijlocul celorlalte națiuni ale Europei. Bosnia și Herțegovina li-au fost răpitate, mâne poi-mâne, se vor împărți și celelalte provincii, îngropându-se astfel pe vecie nenorocitul imperiu al Musulmanilor.

E vorba ca Bosnia și Herțegovina să se anexeze ca provincii austriace. Un glas slab, cerând par'că milă, se ridică din sânul Otomanilor nemulțumiți. Prin organul lor, „Musa ert“, ce apare în Mostar, imploră grația Austriei de-a le păstra suzeranitatea așa cum e acum.

Dar ce-i pasă boierului, de-o slugă obidită. Li dă cu piciorul și trece peste voința lui.

1) Așa numea generalul Kuno Moltke femeia, precum s'a dovedit în decursul procesului Moltke-Harden.

